

EBH/104/2016

Év

2016

Védett tulajdonság:

Életkor

Diszkrimináció területe

Foglalkoztatás

Befejezés mód

Kérelmet elutasító döntés

A kérelmező azt sérelmezte, hogy az egyik városi kórház pályázati kiírásában szereplő – korábban általa betöltött – kardiológiai, illetve belgyógyászati szakágvezetői pozíciót nem nyerte el. A kérelmező álláspontja szerint összefüggés van életkora (58 éves), illetve a között a tény között, hogy nem őt bízták meg egyik szakág vezetésével sem. Hivatkozott a kórház igazgatója által tett azon kijelentésre, amely szerint fiatalítani szeretne. Sérelmezte azt is, hogy dohányzás miatt írásbeli figyelmeztetésben részesült, noha nem dohányzott a munkahelyén. Sérelmezte továbbá, hogy új munkakörnyezete egy textilraktár feliratú helyiség lett, amelyben kizárólag egy íróasztal és egy ágy található. További sérelemként jelölte meg, hogy a kórház vezetése a vérellátó osztályra irányította át, ezzel egyidejűleg a havi ügyeleti, kardiológiai készenléti ügyeleti beosztásból kivette. Álláspontja szerint átirányítására véleménynyilvánítása miatt, retorzióként került sor.

Az eljárás alá vont kórház az eljárásban úgy nyilatkozott, azért nem a kérelmező pályázatát fogadták el a szakágvezetői pozíciókra, mert ugyan a szakmai felkészültsége megfelel az igényeknek, azonban a pályázatában foglaltak és a személyes meghallgatásán elhangzottak is azt mutatták, hogy nem tud azonosulni az intézményben felálló mátrix rendszerrel. Kérelmezőnek a korábbi évek tapasztalatai, a vezetőséggel és a társszakmákkal szemben fennálló feszült kapcsolata, valamint megosztó személyisége a szakág vezetésére való alkalmatlanságát támasztják alá. Kiemelte, hogy a fiatalítás a vezetők kiválasztása során nem volt szempont. Kitért arra is, hogy a kérelmező által hivatkozott fiatalítás annyit jelent, hogy az eljárás alá vont intézmény igyekszik lehetőséget biztosítani fiatal, friss szakvizsgával rendelkező orvosok számára a karrierjük építése során, ennek keretében a helyi önkormányzattal együttműködve segítik a fiatalokat a lakhatásuk biztosításában. Hangsúlyozta, hogy mindennek eredményeként az elmúlt években több fiatal orvos érkezett az intézménybe. A dohányzás miatti figyelmeztetésről úgy nyilatkozott, hogy azt a kérelmező munkatársai részéről megfogalmazott ismételt szóbeli panaszok indokolták, amelyek szerint a kérelmező a szobájában, valamint a konyhában dohányzott. Kérelmező szobájából való kiköltöztetésével kapcsolatban előadta, hogy azt az intézményben zajló átalakítási munkálatok indokolták, a szobából kezelő helyiséget alakítottak ki, a kérelmező részére pedig másik helyiséget biztosítottak. Előadta azt is, hogy a kérelmezőt azért irányította át a vérellátó osztályra, mert az intézményben szervezési probléma lépett fel. A problémát a transfúziós osztály vezető főorvosa írásban többször is jelezte, a fellépett orvoshiány miatt a véradások zökkenőmentes kivitelezése érdekében az osztály részére a donorkivizsgálásban segítő orvos biztosítását kérte.

A hatóság vizsgálata arra irányult, hogy az eljárás alá vont intézmény kérelmezővel szemben megsértette-e az egyenlő bánásmód követelményét a kérelmező életkorával összefüggésben. Kérelmező az Ebktv. 19. § (1) bekezdésében foglalt valószínűsítési kötelezettségének eleget tett védett tulajdonsága, életkora (50 év feletti) és az őt ért hátrány tekintetében is. A hatóság megállapította, hogy a kérelmezővel az Ebktv. 8. §-ában megkívánt összehasonlítható helyzetben a pályázóknak az a 19 főből álló csoportja van, akik szintén megpályázták az eljárás alá vont által meghirdetett vezetői állásokat, azonban kérelmezővel ellentétben a megpályázott osztály-, illetve szakágvezető pozíciót elnyerték.

Az eljárás alá vont nyilatkozata alapján megállapítható volt, hogy a 19 osztály-, és szakágvezetői pozíció közül 12 pozícióra, tehát a vezetői helyek túlnyomó többségére, 50 év feletti személyt nevezett ki az eljárás alá vont intézmény. Ezen túlmenően az is megállapítható volt, hogy 5 vezetői állásra nevezett ki 60 év feletti munkavállalót, 5 fő pedig a kérelmezővel közel azonos korú, tehát 57-59 éves volt a kinevezéskor. A fenti adatokból a hatóság azt a következtetést vonta le, hogy a vezetői állásokra való kiválasztáskor az 50 év feletti életkor nem játszott szerepet. A kérelmezőnek a „fiatalításra” vonatkozó állításával kapcsolatban a hatóság azt állapította meg, hogy bizonyítást nyert ugyan, hogy az eljárás alá vont intézmény vezetőjének célkitűzése volt a kórházban az átlagéletkor általánosságban való csökkentése, azonban a fent ismertetett vezetői kinevezési gyakorlat nem erről tanúskodik.

Fentiekén túlmenően elfogadta a hatóság az eljárás alá vont érvelését arra vonatkozóan is, hogy kérelmező kinevezése elmaradásának oka nem életkora volt, hanem az, hogy nem tud azonosulni az intézményben felálló mátrix rendszerrel, feszült a kapcsolata a vezetőséggel és megosztó személyiség, emiatt nem alkalmas a szakág vezetésére. A hatóság megállapította, hogy miután az általa megpályázott egyik szakágot a kérelmező vezette az elmúlt öt éves időszakban, az eljárás alá vontnak ez idő alatt megalapozott véleménye alakulhatott ki arról, hogy a kérelmező vezetői intézkedéseivel, attitűdjével tud-e azonosulni, illetve képet kaphatott a kérelmező vezetői alkalmasságáról. Joggal vette tehát figyelembe a tapasztalatait annak eldöntésekor, hogy a megpályázott vezetői állásokra a kérelmezőt tarja-e a legalkalmasabb jelöltnek.

A kérelmező írásbeli figyelmeztetésével, a szobájából való kiköltöztetéssel és a vérellátó osztályra való átirányításával összefüggésben a hatóság szintén elfogadta az eljárás alá vont kórház nyilatkozatait és az okozati összefüggés hiányát állapította meg.

Miután megállapítást nyert, hogy a kérelmező által megjelölt sérelmek és életkora között nem áll fenn okozati összefüggés, a hatóság a kérelmet elutasította.

A döntés jogerős.

(2016. április 27-i döntés)